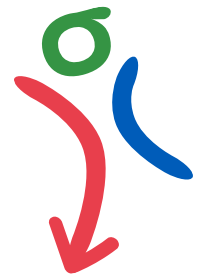

Lagerhuis gesprek Gronings Provinciaal Beweegakkoord

Tijdens het Lagerhuisgesprek van het **Gronings Provinciaal Beweegakkoord** gingen partners, gemeenten en de gedeputeerde met elkaar in gesprek over vier prikkelende stellingen. Hieronder lees je de belangrijkste inzichten en gezamenlijke standpunten.

Stelling 1:

“Als je niet aan sport en bewegen doet, heb je geen recht op zorg.”

Partners:

Sommige partners vinden dat sporters beloond mogen worden, bijvoorbeeld met financiële voordelen. Tegelijkertijd wijzen ze erop dat sporten duur kan zijn en niet voor iedereen toegankelijk is. Gelukkig bestaan er fondsen, zoals het Jeugdfonds Sport & Cultuur en het Volwassenenfonds, die minima helpen om toch te kunnen sporten. Daarnaast kun je ook zonder kosten bewegen, bijvoorbeeld door te wandelen of te fietsen. Sport en bewegen moeten volgens hen een **ondersteunende rol** spelen binnen de zorg, niet een voorwaarde zijn. Wie niet beweegt, loopt wel meer risico op mentale en fysieke problemen.

Gemeenten:

Gemeenten benadrukken dat het zorgsysteem zich zou moeten aanpassen door **sporten financieel te stimuleren**, bijvoorbeeld via kortingen op zorgverzekeringen. Ze zetten zich al volop in om een gezonde levensstijl te bevorderen, maar erkennen dat het een grote uitdaging blijft.

Gedeputeerde (gezamenlijk standpunt):

De stelling is te scherp geformuleerd. Iedereen heeft recht op zorg, ook als iemand niet sportief is of niet kan sporten. Wel kan de boodschap prikkelend werken richting specifieke doelgroepen, zoals minima. Sport moet vooral **gestimuleerd en aantrekkelijk gemaakt worden** door de positieve effecten te benadrukken.

Stelling 2:

“Sportclubs hebben geen toekomst; mensen sporten liever in de openbare ruimte en willen geen contributie meer betalen.”

Bij deze stelling was **iedereen het oneens (54 stemmen)**.

Partners:

Volgens de partners hebben sportverenigingen juist een belangrijke **sociale en culturele waarde**. Hoewel het ledenaantal bij sommige clubs daalt en meer mensen individueel sporten, blijft er een sterke behoefte aan verenigingen. Nieuwe vormen zoals 3x3 basketbal tonen dat aan. Wel moeten sportclubs **verder professionaliseren en toekomstbestendig worden**.

Gemeenten:

Veel kleine sportverenigingen in de provincie Groningen hebben te maken met krimp. Gemeenten zien kansen in **samenwerking tussen verenigingen**, het benutten van de kantine als ontmoetingsplek en het stimuleren van nieuwe sporten zoals padel. Sportparken kunnen een verbindende rol spelen tussen verenigingssport en bewegen in de openbare ruimte.

Gedeputeerde (gezamenlijk standpunt):

Sportverenigingen hebben toekomst, maar moeten zich aanpassen. **Multifunctionele sportparken** en een breder sportaanbod zijn belangrijk. Contributie blijft een drempel, maar het **verenigen en verbinden van mensen** is essentieel. Soms is fuseren nodig om levendige clubs te behouden.

Stelling 3:

”Kies je voor een derde les bewegingsonderwijs per week door een vakleerkracht, of voor de inzet van een professionele trainer bij de sportclub voor jeugdgroepen?”

De meningen waren verdeeld: iets meer dan de helft koos voor **een derde les bewegingsonderwijs (26 stemmen)**, iets minder voor de **inzet van een professionele trainer bij de sportclub (21 stemmen)**.

Partners:

Voorstanders van de derde les bewegingsonderwijs vinden dat je hiermee **alle kinderen bereikt**, zeker de jongste groepen. Anderen wijzen erop dat professionele trainers bij sportclubs zorgen voor **meer kwalitatieve beweegminuten** en beter opgeleid kader. Een tussenoptie zou kunnen zijn: twee lessen door een vakleerkracht en het derde moment door een andere docent of trainer.

Gemeenten:

Gemeenten pleiten voor **goed bewegingsonderwijs voor alle kinderen** en zien voor zichzelf een faciliterende rol. Ze willen inzetten op samenwerking tussen scholen en sportclubs en aandacht houden voor voldoende vakleerkrachten in het voortgezet onderwijs.

Gedeputeerde (gezamenlijk standpunt):

Het aantal beweegmomenten door professionals moet omhoog – zowel voor jonge kinderen als jongeren. Gemeenten kunnen hierin faciliteren, terwijl de Provincie een **regisserende rol** heeft. Er is geen eenduidige keuze: beide opties zijn belangrijk.

Stelling 4:

"De opdracht 'Gezonde Groningers' ligt bij de Provincie en niet bij de gemeenten."

Partners:

Volgens de partners ligt de "hardware" bij gemeenten, maar zijn er ook duidelijke **provinciale vraagstukken** – zoals sport en bewegen voor mensen met een beperking en talentontwikkeling. De provincie kan hierin ondersteunend zijn. Gezondheid ligt echter nooit bij één partij: **samenwerking** tussen provincie, gemeenten en sport- en gezondheidsorganisaties is cruciaal.

Gemeenten:

Gemeenten vinden dat de **regie bij sport- en gezondheidsorganisaties** moet liggen, met gemeenten en provincie in een faciliterende rol.

Gedeputeerde (gezamenlijk standpunt):

Gezondheid is een gezamenlijke verantwoordelijkheid. **Provincie, gemeenten en organisaties staan samen sterker** in het in beweging brengen van Groningers. Wel is het belangrijk om focus aan te brengen: niet alles tegelijk oppakken, maar samen gericht aan de slag.

Tot slot:

De gedeputeerde sloot af met een heldere boodschap:

"Samen brengen we Groningers in beweging, en daar spelen sportverenigingen een onmisbare rol in."